

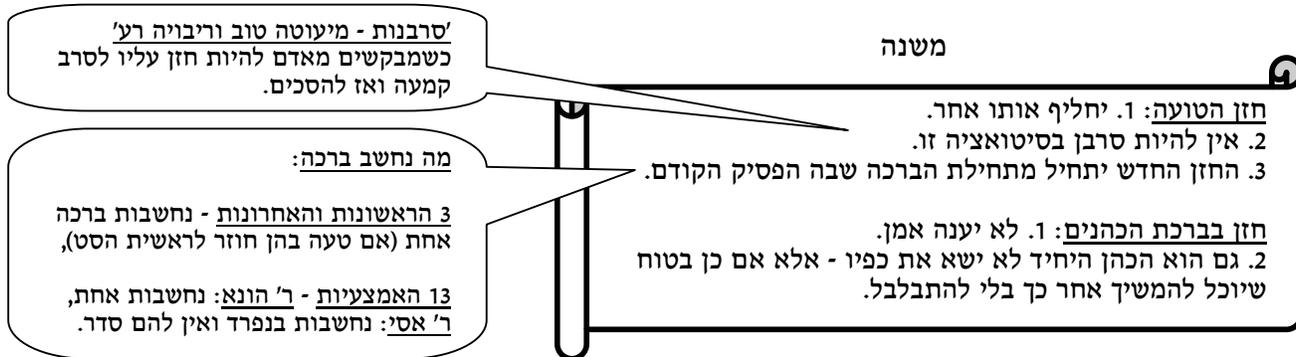
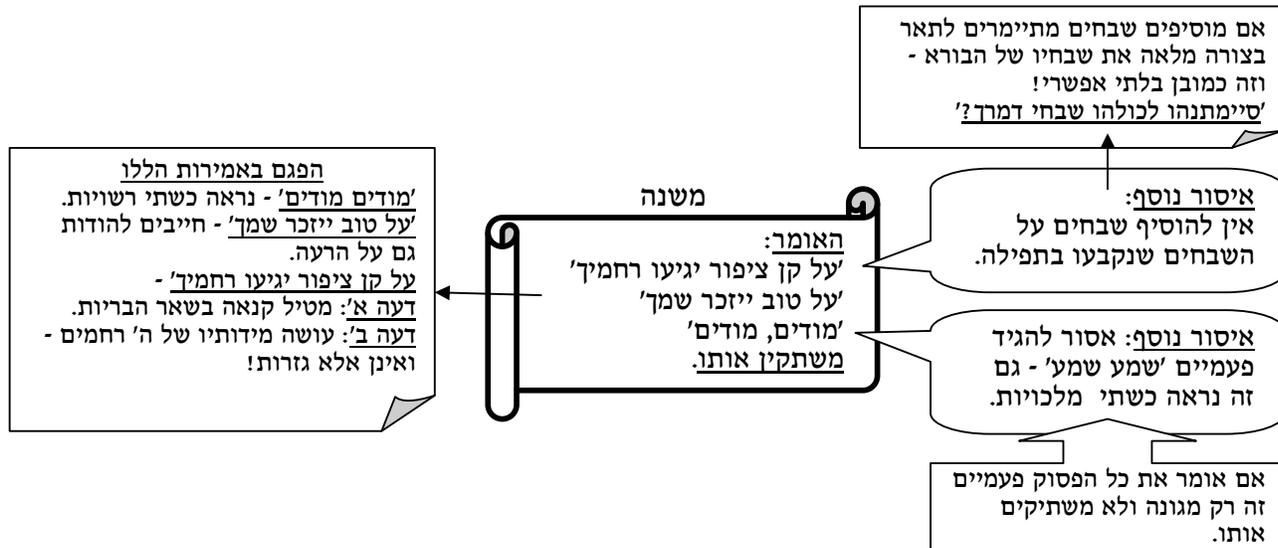
ברכות לג: (המשנה) עד לד: (סוף הפרק)

ביאורי מושגים

הטועה בתפילה - להלכה נפסק ש3 הברכות הראשונות נחשבות יחידה אחת. לכן אם צריך לחזור לאחת מהן חוזר לתחילת היחידה (תחילת התפילה) אותו הדין נכון לגבי 3 הברכות האחרונות (למרות שאין כל כך נפקא מינה כיוון שהתוספת היחידה שמוסיפים היא 'רצה' שממילא נמצאת בברכה הראשונה של הסט).

הברכות שבאמצע נחשבות כיחידות נפרדות ולכן חוזר לברכה שבה טעה.

רש"י ותוס' נחלקו מה הדין בפספס ברכה אחת מהברכות שבאמצע - האם יכול להשלימה שלא לפי הסדר, או שהסדר מעכב. להלכה נפסק כתוס' שהסדר מעכב.

ר' אליעזר: אורך התפילה הוא עניין אישי. יש מקום לתפילה ארוכה של 40 יום ולתפילה קצרה של שניות ספורות.
 ר' חסדא: אין צורך להזכיר את שם החולה שעליו מתפללים.

ברייתא

כריעות בתפילה

1. יש לכרוע בתחילת וסוף של הברכה הראשונה ושל ברכת מודים.
2. אין לכרוע בברכות אחרות.

בברייתא אחרת מופיע שאין לכרוע בהודאה

רבא: הכוונה שם להודאה של הלל ולהודאה של ברכת המזון.

בר קפרא:

גירסא א': כהן גדול כורע בסוף כל ברכה, המלך כורע בתחילת וסוף כל ברכה.
גירסא ב': כהן גדול כורע בתחילת כל ברכה, המלך כורע כריעה אחת במשך כל התפילה.

משנה

המתפלל וטעה סימן רע הוא לו!
חזן שטעה - סימן רע לשולחיו.

ר"ח בן דוסא היה בוחן את יעילות תפילתו לפי הרהיטות שלה.

אחד מתלמידי רבי:
כל זאת נכון רק לגבי הברכה הראשונה.

יש שגרסו שתלמיד רבי הנ"ל התייחס לנושא אחר:
מי שלא יכול לכוון בכל התפילה יכוון לפחות בברכה הראשונה.

צדיקים מול בעלי תשובה

ר' יוחנן: השכר המופיע בדברי הנביאים הוא לבעלי תשובה - שכרם של הצדיקים גדול עוד יותר. צדיקים גדולים מבעלי תשובה.
ר' אבהו: במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם מסוגלים לעמוד. בעלי תשובה גדולים מצדיקים.

ר' יוחנן בן זכאי ור' חנינא בן דוסא

תפילתו של ר' חנינא בן דוסא היתה יותר מקובלת מתפילתו של ר' יוחנן בן זכאי.

ר' יוחנן בן זכאי הסביר לאשתו: אמנם אני גדול ממנו אבל הוא דומה לעבד שיש לו 'דלת פתוחה' אצל המלך ואני דומה לשר שצריך להזמין פגישה מראש.